

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 6212/2020
15.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дарко Милосављевић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Бојан Милосављевић адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1519/20 од 03.09.2020. године, у седници већа одржаној 15.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1519/20 од 03.09.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1519/20 од 03.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 1378/19 од 12.02.2020. године, у првом ставу изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је по основу одржаја власник описаног земљишта са помоћном зградом, који представља идеални удео од 1073/1573 делова катастарске парцеле број .. површине 10,73 ара, уписане у лист непокретности .. КО ... као власништво туженог, што би тужени био дужан да призна и трпи да се тужилац као власник на том делу укњижи код СКН Жабари. У другом ставу изреке тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 166.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1519/20 од 03.09.2020. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана,

испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је утврђивање права својине на непокретности по основу одржаја. Побијана одлука којом је одбијен тужбени захтев донета је уз правилно тумачење материјалног права, будући да је спорно правно питање везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака. При том је побијана другостепена пресуда у складу са судском праксом и правним схватањима. Дакле, иако се формално указује на све законске разлоге за примену одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, ревизија је усмерена на разрешење конкретног спора у којој се указује на погрешну примену материјалног права, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

На основу изнетог Врховни касациони суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, из чега произилази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари ради утврђења права својине поднета је 25.08.2017. године.

У тужби је вредност спора означена износом од 200.000,00 динара, а у уводу првостепене и другостепене пресуде износима од 500.000,00 динара, па је очигледно да вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Стога ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић